

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 83.

Sjette Session.

66de Møde.

Fredeagen den 27de Marts.

(Forts.)

Formanden: Jeg sætter nu § 6 under Forhandling.

Krigsministeren: Det er i Anledning af de Bemærkninger, som under denne Sags første Behandling fremkom fra den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Wessely), at jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Dplysninger. Det første Punkt, som blev berørt, angik en Feil, som skal være fremkommen derved, at Rigsdagen i Henhold til Statsrevisionens Indstillinger til Statsregnskabet 1851—52 ikke alene har ladet passere til Udgift det Beløb, som i dette Aar var opført som Overtredelse af Finantsloven for Slaveriernes Vedkommende, men at ogsaa dette Beløb blev paa den her omhandlede Tillægsbevilling forlangt billiget. I den Besvarelse, som med Hensyn til Statsrevisionens Antegnelse til Statsregnskabet for 1851—52 er givet af Krigsministeriet, navnlig af 13de Mai forrige Aar, og som findes i Statsrevisionens Beretning Pag 582, er det udtrykkeligt fremhævet, at Overtredelsen vel foreløbigt er dækket ved at oversføres som en Gjaldspost til Regnskabet for 1852—53; men da selve Udgiften for Slaverierne i det her omhandlede Finantsaar ikke har været opført paa Krigsministeriets, men paa Justitsministeriets Konto i Finantsloven, og de forskudsvis paaløbne større Befordringer, Bevillingen lyder paa, foreløbigt ere dækkede af Krigsministeriets Midler, hvorfor Beløbet endnu i Krigs-

ministeriets Hovedbog staaer opført som et urefunderet Tilgodehavende hos Justitsministeriet, — saa maa det anses for absolut fornødent, at Beløbet dækkes ved en Tillægsbevilling. Andragende om en saadan er under 20de November forrige Aar tilstillet Finantsministeriet, men Bevillingen er endnu ikke fremkommen. Naar derefter Statsrevisionen, istedet for at gaae ind paa det, Krigsministeriet forlanger, ved at udfyde denne Post indtil Tillægsbevillingen var erhvervet, har indstillet det samme Beløb til Rigsdagens Billigelse, saa maa Ministeriet formene, at denne Fremgangsmaade ikke er rigtig; thi Ministeriet kan ikke lade sig nøie med en Billigelse af dette Beløb. Det er et Tilskud, som Ministeriet har udbetalt for Justitsministeriet; dette Beløb maa Ministeriet have tilbage, og det skeer ikke derved, at Revisionen udtaler, at Beløbet kan passere til Udgift; thi derved faaer man ikke Pengene, men det skeer først derved, at Beløbet bliver optaget paa en Tillægsbevilling, saaledes som her er skeet. Det er en Selvfølge, at om det ogsaa i Statsrevisionens Indstillinger staaer anført, at Udgiften kan passere, og den saa atter her paa Tillægsbevillingen bliver bevilget, saa kan man dog ikke kræve denne Sum 2 Gange hos Finantsministeriet. Men det er aldeles nødvendigt, at man maa have Summen bevilget paa Tillægsbevillingen, uden hvilket Krigsministeriet stadigt vil staae i et Forskud, som ikke er refunderet.

Det næste Punkt, der er omtalt, angaaer Slutningen af det foregaaende Krigsministeriums Skrivelse til Finantsministeriet af 9de December f. A., hvormed det Forslag, her er under Forhandling, blev fremsendt. Det skal